

Da det jævnlig er hændet, at Hovedparcellen af en Gaard af 1ste eller 2den Klasse ved en Udstykning vel vilde beholde det foreskrevne Hartkornstilliggende af henholdsvis 2 og 1½ Td., men derimod ikke det foreskrevne Tilliggende i boniteret Maal henholdsvis 15 Tdr. Land og 12 Tdr. Land, foreslaas disse Grænser nedsat for Gaarde af 1ste Klasse til 12 Tdr. Land boniteret Maal og for Gaarde af 2den Klasse til 10 Tdr. Land boniteret Maal. For Gaardene af 3die Klasse, der efter Loven af 1897 skulde beholde 1 Td. Hartkorn og 8 Tdr. Land boniteret Maal, har derimod oftere det omvendte været Tilfældet, navnlig for Gaardene med lavt Hartkorn og et meget stort geometrisk Areal. Dette Areal er ofte forbedret saa meget siden Matrikuleringen, at Hovedparcellen af en saadan Gaard let beholder det foreskrevne Tilliggende i boniteret Maal, men derimod ikke 1 Td. Hartkorn. Da Udstykning af de store Hedegaarde, hvor dette Forhold netop hyppigst forekommer, tilmed maa anses som meget heldig, idet Jorden lettere vil blive opdyrket, naar Gaarden deles i flere Ejendomme, foreslaas det at dele den tidligere 3die Klasse i 2, nemlig Klasse III., hvortil da skulde henregnes de Gaarde, hvis Tilliggende er mellem 20 og 40 Tdr. Land pr. Td. Hartkorn, og hvor Hovedparcellen skulde beholde 1 Td. Hartkorn og 7 Tdr. Land boniteret Maal, og Klasse IV., hvortil skulde henregnes de Gaarde, hvis Tilliggende er over 40 Tdr. Land pr. Td. Hartkorn. For disse Ejendomme, der fra ældre Tid have et meget lavt Hartkorn, har man da ment at kunne nøjes med at foreskrive, at Hovedparcellen skal beholde 6 Tdr. Land boniteret Maal, men derimod at kunne se bort fra, om den ikke beholder 1 Td. Hartkorn. Da en saadan Hovedparcel imidlertid vedblive med Hensyn til kommunale Byrder bør regnes som en Gaard, selv om den ikke beholder 1 Td. Hartkorn, hvilket ellers er Grænsen for, hvilke Ejendomme, der kunne medtages ved Paaligning af kommunalt Pligtarbejde, er der tilføjet en Bestemmelse om, at Hovedparcellen af en Gaard af Klasse IV. dog, for saa vidt den ikke har 1 Td. Hartkorn, med Hensyn til Udskrivning af kommunalt Pligtarbejde skal anses som en Gaard med 1 Td. Hartkorn. Det kan ellers hænde, at et forholdsvist stort Antal Gaarde i en Kommune ved Udstykning under 1 Td. Hartkorn vilde blive fritaget for denne Byrde til Skade for de øvrige Gaarde. Medens Paragraffen i øvrigt indeholder de samme

Bestemmelser, som i den tidligere Lov med Hensyn til Udstykning af Pligthouse, Fæstegaarde og Fredskovstrækninger, er der tilføjet Bestemmelser om Udstykning af Husmandsbrug i Overensstemmelse med Lovene af 24. Marts 1899 og af 22. April 1904 om Tilvejebringelse af Jordlodder for Landarbejdere, og om Udstykning af Fæstehuse, som falde ind under Bestemmelserne i § 1 i Lov af 23. Maj 1902 om Fæste-, Leje- og Tjenestehuse i Overensstemmelse med, hvad der i den Henseende er foreskrevet i nævnte Lov.

Til § 3.

Denne Paragraf indeholder de samme fire Tilfælde som Loven af 1897, hvor Landbrugsministeren er bemyndiget til at fravige de i Lovens § 2 fastsatte Indskrænkninger i Retten til at udstykke Jord. Da de forløbne Aar, som allerede foran anført, har vist, at der udenfor disse 4 Tilfælde kunne være Omstændigheder, som gøre det ønskeligt at kunne approbere en Udstykning, f. Eks. naar den Parcel, der ønskes fraskilt, kun er af en ganske ubetydelig Størrelse, saa at den er uden nogen Betydning for Gaarden, eller naar den Jord, som ønskes fraskilt, fra ældre Tid er bortlejet paa en meget lang Aarrække (f. Eks. 100 Aar), saa at den faktisk i lang Tid ikke har hørt til Gaarden, foreslaas der tillagt Landbrugsministeren en almindelig Bemyndigelse til, naar ganske særlige Forhold udenfor de specielt nævnte fire Tilfælde gøre Udstykningen ønskelig, at kunne fravige Bestemmelserne i § 2 med Hensyn til Hovedparcellens Størrelse.

Da man i Henhold til Bestemmelserne i Loven af 9. Marts 1872 har anset den Landbrugsministeren tillagte Bemyndigelse til at fravige de i Lovens § 2 fastsatte Indskrænkninger i Retten til at udstykke Jord, uanvendelig med Hensyn til Fæstegaarde — dog fraregnet det Tilfælde, hvor Jorden fraskilles til offentlig Brug, og hvor det offentlige i de fleste Tilfælde har Ret til at erhverve Jorden ved Ekspropriation —, foreslaas det, for at undgaa Misforstaaelser paa dette Punkt, at tilføje en udtrykkelig Bestemmelse herom.

Til § 6.

I § 6 i Loven af 1897 blev der — for ved Udstykninger at kunne faa tvivlsomme Ejendomsgrænser fastslaaede og samtidig faa tilvejebragt et Materiale, hvorefter saadanne Grænser da senere